

Ens
ha arribat

A l'Estat
francès no
hi ha crisi

Al gener, amb l'estrena del TAV
entre Barcelona i Girona, ni
aigua per als convidats. Ahir, a
Perpinyà, un tec que costarà
d'oblidar i pair. A la tornada,
infusions a dojo.

Any
Salvador Espriu

Provarem d'alçar
en la sorra
el palau perillós
dels nostres somnis.

La columna

Narcís-Jordi
Aragó

Governador exemplar

Quan Claudi Ametlla va voler publicar el segon volum de les seves *Memòries polítiques* i va topar amb el mur de la censura, va decidir escriure directament al ministre Manuel Fraga Iribarne. Aquest, en una cínica carta de resposta, va tenir la barra de demanar a una persona de 81 anys "la paciència necesaria" per esperar un "prudente plazo". El llibre no va aparèixer fins al 1979, quan ja feia onze anys que el seu autor era mort.

Ara ha sortit una altra vegada el primer volum (del 1980 al 1917) en una acurada edició de RBA, però el que continua essent apassionant és aquell volum segon (del 1918 al 1936). És el període de més forta activitat po-

Les memòries polítiques de Claudi Ametlla

lítica d'Ametlla, que va ser, per damunt de tot, un gran periodista, capaç d'explicar minuciosament, amb una prosa clara i un estil brillant, les vicissituds de la dictadura, les sorprenents eleccions del 1931, la imprevista proclamació de la República i la posada en marxa de la Generalitat.

Per un procés atzarós, Claudi Ametlla va ser nomenat governador civil, primer de Girona i després de Barcelona, entre el 1931 i el 1933. Abans de prendre possessió del primer càrrec, va fer la visita de compliment al president Macià. Va ser rebut fredament, perquè no era d'Esquerra Republicana, sinó de la derrotada Acció Catalana. Però la declaració que el flamant governador va fer en aquella ocasió mereix ser transcrita íntegrament:

"Senyor president, vinc a presentar-li els meus respectes i a comunicar-li que, en l'exercici del meu càrrec, vull anar d'acord amb la Generalitat, de tal manera que, si aquest acord es trenqués, jo presentaria *ipso facto* la meva dimissió. Per la força de les coses, sóc el representant del govern de Madrid, però no faré mai ús d'aquesta representació contra o a desgrat de la Generalitat."

Exemplar Claudi Ametlla. I ara, sisplau, que algú vagi a explicar això a la senyora Llanos de Luna.

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

Ara torno

El pròxim pas

Pep
Riera

Ara que començava a ser moda dir que "això del procés" és "un rotllo", que és com "la roda d'un hamster", en definitiva, que és un tema recurrent que no es resol, que es repeteix, que, en fi, cansa, i que "encara no tenim ni pregunta per a un referèndum que no es farà", el president Mas presenta l'acord català per la pregunta i la data del referèndum. En aquest país som així. Qualsevol cosa ens cansa. I quan es planteja la independència del país n'hi ha que es pensen que es farà en quatre dies. I els més llepafils són els que, amb el que diuen, amb les seves queixes, amb el seu cansament anunciat, donen a entendre que va, sí, m'apunto a això del procés independentista però que sigui ràpid i que no em destorbi gaire que tinc hora al podòleg, eh!

I resulta que també són els primers d'exigir responsabilitat històrica als nostres dirigents. Això és difícil, i és llarg, perquè tan important com el desenllaç és desfer el nus. Doncs au, els que estaven cansats ara ja tenen corda per aguantar una mica més. Perquè repetir tant que "això ja cansa" era una manera (una altra!) de fer el joc als que volen que el procés es dilueixi. Són els que ens coneixen bé. No ens muguem ni un pèl, que ja se'n cansaran, aquests catalans. El seu raonament és senzill però efectiu: la crisi econòmica anirà passant, el nostre immobilisme els desgastarà i la situació d'incertesa sobre el que pot passar els farà definitivament vulnerables i al final es rendiran. La idea que es-

campen és que la causa de la situació d'incertesa i incertesa és el procés independentista, no la destrucció de l'Estatut, la negativa rotunda al plantejament de pacte fiscal, la política regressiva i recen-

tralitzadora respecte a l'autonomia o l'aigua que baixa des de fa tres-cents anys.

Doncs bé, ara ja no en faran prou amb això. Amb pregunta i data proposats per Catalunya, s'hauran de retratar. I retratar vol dir que hauran d'argumentar davant el món que els catalans no tenen dret a l'autodeterminació. Sí, el procés continua sent un afer intern de l'Estat espanyol, però ara s'han acabat els condicionals. Ara el govern espanyol ja no pot dir només que no es farà el referèndum, l'haurà d'impedir. I impedir una votació només es fa en les dictadures. Si fins ara ha estat dur, el que ve ho serà més. I caldria que Catalunya hi pogués fer front amb un govern, com la pregunta, també més inclusiu.

Tant de bo sigui el pròxim pas.

ANTHONY GARNER

